

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR

EÖTVÖS KÁROLY

Szerkesztő.

Szépirodalmi főszerkesztő.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788.

KIADÓHIVATAL. BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 706.

Mit számunk főbb közleményei: Velezések: Apponyi a királynál. Az állami beruházások.

Apponyi a királynál.

Gróf Apponyi Albert ma délen öt-negyed óráig volt fenn a királyi palotában és ezzel megkezdte az amit az ő szűkebb táborára kívánt. A kívánságok tudomás szerint az volt egykori vezérük számára, hogy amiért a múlt heti udvari bálon olyan feltűnően mellőzték, valamely formában adassék reparáció.

(Bud. Tud.) Ő Felsége a király Apponyi Albert grófot, a magyar képviselőház elnökét, ma délelőtt 11 órakor magánkihallgatás fogadta. De ezért a két-három sorért is különösen a mögötte rejlő öt-negyed órát kis hujja, hogy szét nem veti a mérge az ő szabadelvűeket. Nekik mindez fölül kellemetlen, mert úgy vélekednek, hogy Apponyi törzskara minden lehető alkalommal külön párt gyanánt jelentkezik s főképpen most annyira szembetűnően állt elő, mint külön kívánságokra jogosított csoport, hogy a párt régi elemi valóságos megfélemlítésnek tekintik.

De az "egység" pártjának a belső villongásai a zavaros helyzetnek csak újabb szimptomái, viszont az, hogy gróf Apponyi — bármilyen körülmények közt — ma a királynál volt, mindenre politikai esemény. Szóba került-e ismeretes memorandum, nem tudjuk, ha szóba került, ért-e vele több eredményt, mint a koronának egyízben már tett hajdani propozícióival, nem hiszünk. Másról van most szó. Arról, hogy ha gróf Apponyi megette a koronával szem-

ben, hogy informálta — a mi helyes és kívánatos, ő maga is követelte, pártja is követelte, egy bizonyos mértékben a parlament méltósága is követelte, — ha tehát a legnagyobb mértékben beleavatkozott az aktuális politikába, akkor elvárjuk és követeljük, tessék kiállni nyíltan és tessék megmondani nemcsak a volt nemzeti pártjának és nemcsak az azzal ádáz békkességben élő másik pártcsoporthoz, hanem az egész nemzetnek: mi az ő vélekedése a szövegben forgó kérdésekről és miben látja a kibontakozást? Erre vár tőle feleletet — a ma történetek után még fokozottabb mértékben — a közvélemény, az ország!

Az öt-negyedórás kihallgatásról természetesen azt, amit egymás közt beszéltek a király és Apponyi, minden részletben el nem mondhatjuk, de bőven adhatunk tudósítást arról, hogy mi hír van politikai körökben az érdekes audienciáról, mi a vélemény róla, miképp folyt le a külsőségeiben, Ime ezek az információink:

A kihallgatás.

Mikor ismertté lett a híre annak, hogy gróf Apponyi a király ma délelőtt fogadja, politikai körökben is a legellenettebb találgatások merültek föl. Némelyek bizonyosnak vélték, hogy Apponyi a királyi keznyel körülragyogva fog lehajlani a várból: másoknak az volt a véleménye, hogy most még bosszúban és halványanbátor távozik a várpalotából, mint esőtörök este; viszont egyesek előre tudni vélték, hogy ő Felsége az időjárásról fog behatóan tudakozni a Ház elnökétől.

Mindez persze nem is lehetett egyéb pusztá találgatásnál, a valóság pedig az lett, hogy gróf Apponyi Albert ma délelőtt tizenegy órakor díszmagyarban berobogott a budai palota udvarába. Azok a politikusok, akik hozzá közelebb állanak, egy dunaparti fogadóban várták a jelentést az audienciáról. Negyedóra negyedóra után mult és a Ház elnöke még mindig benn volt a királynál. Miután a kihallgatás tartama meghaladta a háromnegyed órát, sőt az egy órát is, ezt igen jó jelnek tekintették. Végre egy-negyed egy órakor — tehát öt-negyed óráig tartó kihallgatás után a dunaparti szállóban várakozók megkapták telefonon az értesítést, hogy Apponyi ismét kocsiban ül.

Apponyi nem egyenesen a lakására, hanem a miniszterelnökhöz ment, hogy őt az audiencia lefolyásáról, eredményéről és konkluziójáról értesítse. Széll Kálmán azonban nem volt otthon, titkára tudatta, hogy a miniszterelnök az idegen követeknél vitelt és így Apponyinak be kellett érnie azzal, hogy — leadhatta a névjegyet. Azt mondják: bántotta, hogy Széll ennyire nem érdekeltődt az audiencia lefolyása iránt. Lenn a kapuban gróf Széchenyi Gyulával.

A király személye körüli miniszterrel találkozott Apponyi, Széchenyi is Széll koresta. Együtt jöttek be azután a városba.

A hatás.

A nap folyamán a volt nemzeti párt tagjai közül többen fölkeresték Apponyit és tudakozták náta az eredményről. Ezek a képviselők mind jókedvűen hagyták el Apponyit. Ugyancsak ez a hír keringett este a szabadelvű pártkörben is, ahol a korra estj órákban nagy számban jelentek meg a képviselők.

— Minden rendben van! — híresztelték a volt nemzetiok sugárzó arccal.

Sokan, különösen az ő-szabadelvűek közül nem akartak ennek hitelt adni és szerintük, megbízhatóbb információkat vártak. Het óra felé megérkezett Fejérváry Géza honvédelmi miniszter. Nagy csoport képződött körülötte. Fejérváry kedvtelennel látszott a kérdés-zuhatagnak azzal vetett véget, hogy keressen kijelentette:

— Nem hallottam semmit, nem tudok semmit.

Nemskóra megjött Széll Kálmán. Köréje tödültek. A miniszterelnök pedig megragadta az alkalmát és beszél, beszél igen sokáig. A sok szónok a veleje az volt, hogy még Apponyival nem találkoztam, de azért nincs baj, a dolog rendezhen van...

A képviselők elszédültek a termekbe és ki-ki vérmérséklete és hajlandósága szerint fűzött glosszákat a nap eseményéhez. — Altitatom — mondotta egy volt nemzeti párti képviselő egyik munkatársának — hogy Apponyi a mai kihallgatás után teljesen bírja a király bizalmát. Úgy folyt le ez az audiencia, a hogy még mi sem merjük reményelni.

Bizonyos politikusok, különösen azokat, a kik gróf Tisza István körül szoktak csoportosulni, valóságilag konsternáltak az Apponyi-ügy — ilyen megoldása. — Hányzser megőrtönt már — így érveltek — hogy a király nem szólította meg a Ház elnökét. Pereszé Dzsóval is megesset az. Azért nem csaptak befelé olyan nagy hűből. De mert Apponyirol van szó, hát a miniszterelnök mozgósított mindent és mindent, hogy csak az Apponyi beteges cselekedésén ejtett karcolást behagosszék. Természetesen a volt nemzeti pártiaknak csak a sarkukra kell állani és Széll Kálmán a csillagokat is lehozni nekik az égről.

A hogy a kihallgatás kedvező eredménynek híre szárnyra kelt, a régi szabadelvűek még jobban bosszankodtak. Csak fokozta a bosszúságukat a volt nemzetiok tüntető jó kedve.

Ilyen szélsőségek között hullámzott ma este a szabadelvű klubban a hangulat, a mig Apponyit várták. Mert biztosra vették, hogy csak fog mutatkozni a kőben.

De hiába várták, Apponyi nem jött.

Apponyi orrot kapott?

Más oldalról a következőképpen informáltak bennünket: A déltani folyamán Rakovszky István megkérdezte Apponyi Albertet: — Milyen volt az audiencia? — Közönlöm barátom, rám nézve jól végződött — volt a házelnök felelete.

S ez igaz is. Jól végződött, amde kevésbé jól indult. A király komor volt és lehangolt. Mindjárt beszélgetés elején rátért a parlament eseményekére és egyenesen megrovásban részesítette Apponyit. Szemére vetette neki, hogy mint a Ház elnöke több ízben nem védte meg eléggé az uralkodó személyét. Tárta, hogy a koronát bevonják a vitába, sőt az elhangzott megjegyzések ellen is éppen csak inparlamentárisnak mondta a szónokok megjegyzéseit. Egyebet nem tett, ez pedig a koronának kevés.

Igy indult meg a királyi kihallgatás és végződött azzal, hogy gróf Apponyi Albert mentegetőzve megígérte az uralkodónak, hogy tudni fogja a kötelességét s megvédni a korona tekintélyét, bárholnan jöjjön is a támadás. ... Mindenesetre följegyezzük ezt az információt, a melyet egyébként megbízható helyről azzal a megjegyzéssel kaptunk, hogy: így beszéltek...

Felhivatalos hangok.

A kormány lapjai ma gyanusan szelid hurokat pengenek az ellenek fele.

A P. L. J. ér elől a szinte emelyítő kedveskedésben, kikölván az ellenzéknek, a miért káuzus, nem csinált gróf Apponyi dolgából. És most egyszerre példás mérsékletet és kiváló politikai érzéket fedez föl az ellenzékben ugyanaz a lap, a mely idáig a legesúlyosabban gyalázta a becsületlen harcokban kitartó ellenzéhi pártokat.

A B. N. meg pláne azt akarja hisütni, hogy hiszen sérelem nem is történt, szó sincsen mellettszéről, sőt inkább — a korona nagy tekintélyét mutatja, az hogy ilyen nagy fontosságot tulajdonítanak annak, hogy a király nem szólit meg valakit. És ezt az okoskodást a B. N. egyszerűen paradoxnak minősíti. Valójában pedig: az elmes felhatalvos szemfényvesztése.

A B. N. az obstrukción ellen adja ki a mérget az — Apponyi eset alkalmából is. Ugyan mit lehet szégyen egyebet nehéz helyzetben! Más oldalról pedig filomela-hangok kelnek ugyene obstrukció pártok felől. Mivelveto ez. Legyünk oszinték: csalogató hangok ezek. De nem hallgat rájuk senki.

Megint halasztás.

Mindzekekkel kapcsolatban a politikai helyzetéről még a következő híreink vannak:

A királyt az utóbbi hetek és hónapok viharai lehagolták. Nem fog most magához hívatni senkit a magyar politikusok közül. Nem kér tanácsot tőlük.

A június elejére kitűzött sorozást újra elhalasztották. A rendelet készen van már a honvédelmi miniszter bírójában, de csak holnap vagy holnapután, ám mindenesetre már a közeli napokban szétküldik.

Hogy benntartják az obstrukciókat még három hónapig, az most már több mint valószínű. Belsőből sütni hozzák a leveleket ez ügyben a honvédelmi miniszterhez, de a végrehajtása iránt eddig de fakto intézkedés még nem történt.

Az Egyetértés tárczája.

Volt. — Az Egyetértés eredeti tárczája. — Volt, volt, az én lelkemnek is volt egykor Tarvasza, boldog és derült. Szines, gazdag, esodás világ volt... Volt, volt, de aztán elmerült. Ugy nyelte el az élet oceánja. És átesaptak rajt a habok. Ne beszéljétek róla többé. Mert érzem, sirva fakadok. Engem vállukra vettek a hullámok S kitétek egy bus szigeten. De rajta biztos földet érzek. De rajta minden idegen. Örök boru ül itt sívár mezőkön, És daltalan itt berek. A föld sziklakkal állja utam, S nagyon rossz az emberek. Az én lellem gubbaszt, leesügg a szárnya, S bizony csak napról-napra teng. Vágyak es lobbanak már benne, Csak ha a mullakon mereng. Napszállitok, szomorú alkonyórán A szárnyát meglebbenti még S szél, száll lassan, a mig mögötte Elmarad ez a bus vidék. Ki, a végtelen, kéklő oceánra, Melynek zord mélységeiben Az ő elűlyedt drága mullja Örök, nagy álmodok plien. Oly esodés már e hullámsir világa! Fölötte egy elandalog... És emlékebe visszacsengnek A régi, édes, szép dalok. K. Lippók Elek.

A MÉREGVÁSÁR.

(Mindon Jog festartva.) Irta: OHNET GYÖRGY. — És Augagne doktor is eljött velünk... hiszen tudod, az a szép barna férfi. Úrügviül az szolgálit, hogy én és a gróf a sauntrénybéli menedékház javára adakoztunk és ezt akarja megköszönni... képzelted, hogy előkelően viselkedtem... Az újjam hegyőig arisztokrata asszony voltam. Örülhetsz, hogy olyan barátod van, aki a forangú világ hölgyeit ily pompásan tudja utánozni! Az asszonyka szinte komornánnak látszott... — Mit akarsz nálad? — kérde Manduit. — Az asszony ferjét! Bizony, öreg, egy reklamátkat azt az embert, mint a hogy egy elveszett csernyót a rendőrségen reklamálnak. Az asszony eleinte lobháló beszélt velem és ugyancsak vaknerő hangon, de hát gondolhatod, hogy én nem igen sokáig tartom. Akkor aztán másféle hurokat kezdett pengetni! Sirt-nit, akar egy vénasszony is egy jajtatót, mintha az életéről volna szó. Persze, mindez csak egy nem segített rajta, mint előbbi arczatlansága. — Mondtat neki, hogy menjen a pokolba? — No, körülbelül. Vajjon megőrzés céljából adta át nekem Krisztiánját, a ki tulajdonképp az én Krisztiánom volt? Szegény kicsike! Más fából kell faragva lennie annak, aki az ilyen szoknyahóbót le akarja bilincselni! Nem könnyű olyan agg vagy ifju emberket szokoztatni, a kiknek a léhaság a mesterségük! Mit csinálna azzal a vilájjával, ha komolyan vissza akarám küldeni hozzá? Ismét megcsalna valakivel; ezért bizony Dharief Etienne-t nem érdemes elhagynia. — Hát még mindig szeretet? — Dehogy: sőt már a szívem melyből meguntam. Csakhogy olyan utralvót akarok adni neki, a mit holta napjáig megemleget. — Mit szándékozol tenni? —

— Tökéletes hűlyét akarok belőle csinálni. Akkor majd hazavinnék, ha kedvük tartja. — Manduit megzokta, hogy azokban a teremtésekben, a kikkel közlekedtet, minden szegényeztet kihalt, de Etienne-t zsörtölődése mégis kihozta sodrából. Utolsó szavaiban vesztőülösen lobbant föl a "felelterkölési" no gyűlölete a listesszes asszony ellen. Az aljasság haragját fejezték ki a szavak a tisztaság ellen: a sar he akarja moeskolni a lilimot, Manduitné részvetelt ézett és megakarta lágyítani gonosz barátját. Azt hitte, ugy érj el azt legkönnyebben, ha a leány érdekelt veti latta. Ezért így szól: — Mondhatom, galambom, jól teszed, ha nem veszel össze a gróffal, ha megsejti valamit... — Hogy az megsejti valamit? Félrebeszélés? Föltételező megbizik bennem. Az első pillanattal fogva ránczba szedtem. Csak azt mondom, tedd ezt, tedd azt, és ő engedelmessékedik. Akarósak egy jól idomított uszkar. Különbön eszemagában sines, hogy megkínózzam. Csak a kis Krisztián szeretetnem kényenkedvem szerint megáncszoltatni, de ugy, hogy a gróf ne vegyen észre semmit. Mindenféle kedveskedéssel teljesen be fogom fenni a grótot, el fogom csavarni a fejét ugy, hogy egy év múlva nőtül vesz. Aztán Párisba utazom majd vele, palotát bérlünk a Champs Elyseén, nagy házat fogunk vinni s estélyeket rendezni, melyekre lassanként egybe esődtem az előelő párisi társaságot... — Es mit csinálz majd ennyi érköléső, listesszes asszony között? Örök halgatásra és végtelen unalomra kárhoztatod magad? — O nem kedvesem! Gyönyörű, felséges érzés az, uralkodni egy nagy tömeg felett és az én ambicióim, hogy ezek a ragyogó büszke asszonyok előtttem terdet hajtsanak. Ez az én céloim és ebbe fektetem bele minden képességetem. És ezt a céloimat is fogom émi édesem bármilyen áron! — Manduit eles tekintettel mérte végig a barátját és azt mondta:

— Te vagy a romlás génuusza! Vegül még politikai tevékenységet fogsz végezni... — Miért nem — kérdezte Etienne — talán még politikai nevezetesség lesz belőlem. — Ami fölnekküli előéletet illeti, ez nem fog sikerülni neked... Lassan" kopogtak az ajtón és ez a kopogás megszakította a két finom lélek művészi beszélgetését. A gróf volt, aki esodésesen lépett be az ajtón: — Kedves gyermekem, Vernier Krisztián a szalonban ül és beszélni ohajt önnel. — Ah tudom már miről van szó. Ugy tudom, hogy ön ki akar rándolni barátom! — Igen Fontainebleauban akartam menni, hogy az ön szerszámjait eladjam... — Menjén csak, én nem tartom vissza. — Viszontlátásra ma este. — Miután Steingel eltávozott, Etienne ezekkel a szavakkal fordult barátójához: — Nos mit mondtam? Várj itt rám. Czigarettát és sheryt a sarokban találsz. A szalonban mikor belépett, Krisztián a gróffal beszélgetett, aki nagyon kerete a vendégét, hogy ne haragudjék, hogy ő most eltávozik. — Hiszen az ön látogatója inkább a grófnak szól — mondta vidáman — és ezért kevesebb szemrehányást is teszék magamnak. — Megzörtöltta Krisztián kezét és elindult. Néhány pillanat múlva már hallatszott a kocsijának a zaja, ahogy kihajtott az udvaron. — Nos, ő elment és két óra időnk van... — Ah Etienne! — Krisztián átölelte a két kezével és magához szorította, de Etienne durván, erősen előtkéte magát és hátralepett: — Az én szavattnak nem az volt a céljánk, hogy régi emlékeket elesszek fel... Mind a ketten maradjunk a helyeinkben... semmi közlekedés! Örülök, hogy te eljöttél.

Budapest, május 17.

A képviselőház hétfőn délelőtt tíz óra kor ülést tart.

Lukács rezerál. Bud. Tud. jelenti Lukács László pénzügyminiszter tegnap ő Felségének magánkihallgatásán jelentést tett a tárczája körébe eső ügyekről.

Az állami beruházások.

A pénzügyminiszter nemsokára — talán már a legközelebbi napokban — a Ház elé fogja terjeszteni a beruházásokra vonatkozó törvényjavaslatot. Az ország már rég várja az ebbe belefektett tervek megvalósítását, mert elől a gazdasági állapotok legalább részben megjavulának.

Ezért reméljük, hogy a kormány hadakéltalanul naprendre fogja tűzni ezeket a javaslatokat, ha a nemzet érdekét igazán szívén viseli. Mert hogy a katonai javaslatok kiterőszakolási vágyának áldozatul essék minden fontos közérdek, azt talán nem kívánja még Széll Kálmán sem.

A beruházási tételek közt — értesülések szerint — a következők a fontosabbak:

Az államvasutak építkezése: A nagyhercezi vasut 32.113.000 K; székely vasutak 6.786.000 K; a Galántha—Zsolnai vasut második vágánya 18.000.000 K; az Érszkúvár—Komáromi vasut és hid 13.400.000 K; a Baja—Bátaszéki vasut és hid 7.000.000 K; a fumei kikötő vasut herendézése 5.200.000 K; bródi, csabai, nagyváradi és zágrábi állomások kibővítése 2.400.000 K; más állomások kibővítése 5.000.000 K.

A belügyi tárczánál: Teholydák építése 2000000 kor., a pozsonyi kórház kibővítése 3000000 kor., a nagy-kálló tébolyda kibővítése 150000 kor., e nagy-szebeni tébolyda kibővítése 300000 kor., gyermek-szantatórium 800000 kor., (tűdöbetegek szantatóriuma 500000 kor., a marosvásárhelyi kórház újjáépítése 600000 korona.

A pénzügyi tárczánál: Dohánygyári építkezések 6820000 kor; vasútvékek herendézése 14.150.000 kor.

A kereskedelemügyi tárczánál: Hidak és állami utak 7.500.000 kor; a fiumei kikötők kibővítése 5.500.000 kor.

A közoktatásügyi tárczánál: A kolozsvári kórház építése 3.000.000 kor.

Az igazságügyi tárczánál: Építkezések 7400000 kor.

A földművelésügyi tárczánál: A Béga-csatorna 8622000 k; folyamszabályozás 2000000 k; állattenyésztés 2000000 k; erdei vasutak 1750000 k; gazdasági iskolák építése 760000 k; a népgazdasági alap gyarapítása 15000000 k.

mar küldeni akartam érteid, mert nekünk beszélni valónk van... sok beszélni valónk... — Miről ugyan? — A mi ketünk helyzetéről. Te, ugy lát-szik, azt hiszed, hogy mi szabadok vagyunk. Csakhogy mióta nem találkoztunk, igen sok víz folyt le a Dunán. Te már megbásozod-tal, én pedig azon az uton vagyok, hogy hasonló kövessék el... — Örül! — Miért örülsz? Te mások tulajdonságait nagyon könnyen elteled, azokat a tulajdon-ságait, a miket elsősorban magadban itél-heitsz el. — Eleget sajnalom ezt a lépésedet. Én ép ugy nem vagyok férjnek való, mint te feleségnek... — A mi az én személynem illeti, nem mernem magam ilyen határozottsággal el-telni, sőt azt hiszem, ha jó kezembe kerülök, egész tisztességes feleség volna belőlem. — Etienne te tréfálj! — Az asszony igen komoly és szigorú ar-czot vágott: — Kedves barátom, te elítélsz engem é-s ebben igen tévedsz... Én igyekszem a gróf előtt tisztán állani és folt nekül... — Es legutóljára? — kérdezte a férfi brutalisan. — Csak nemrég? — Nemrég? Nemrég nem támadtál, mint egy vadállat... és én, egyszerűen el-veztettem a fejemet... Hogy is védeke-hettem én te elleneddel?... Es foleg nagyon logikusan gondolkodol?... Es foleg nagyon nehéz tisztába jönni a végzetjaidnál?... — Téged akarlak! — Én már nem vagyok a magamé. — Tedd magad szabaddá! — Miért? — Hogy az enyém légy! — Ah, tehát ez a legújabb? Vegigönte a férfit szánakozón és azt mondta: — Hallgass rám kis Krisztián! Itt az ideje. A te feleséged nálam volt... (Folyt. köv.)

ami ott szá...

mulva, leg...

ésben volt...

nal a férjje...

és Honláv...

állítási épü...

as elején.

Magyaror...

stották ma...

kegyeleti...

nyestill-Ál...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

és könnyed...

kodó volt. Marcelléban 5000 tüntető a nemzetközi vezetői...

Paris, máj. 17. A Belleville-templomban délután...

Paris, máj. 17. Tanulban a templomban...

A marokkói zavarok. Gibraltár, máj. 17. A spanyol kormány...

Madrid, máj. 17. Mint egy mellát...

A bolgár kormányválság. Szófia máj. 16. Ferdinánd fejedelem...

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

A prófeta. Az Operaházban ma fejte...

A német színészek ma ismét Gorkij...

Növendék-előadás. A Népszínházban...

A német színészek ma ismét Gorkij...

Növendék-előadás. A Népszínházban...

A német színészek ma ismét Gorkij...

Növendék-előadás. A Népszínházban...

A német színészek ma ismét Gorkij...

Növendék-előadás. A Népszínházban...

A német színészek ma ismét Gorkij...

Blaha Lujza. Ó-Budán. Országser...

Vizsgálati hangverseny. Az országos...

Ex-libris kiállítás. Az Országos Magyar...

Művész-estély. Az Erzsébet királyné...

Zeneakadémia hangverseny. A Zeneakadémia...

Kőbánya színháza. Budapest főváros...

Nebantvirág-mester. Ez a czime a leg...

SZÓR. Alagi-díj. Gyönyörű időben s óriási közönség...

Nemzetközi Polo-és Gym-rkhaus-meeting.

SPORT. Alagi-díj. Gyönyörű időben s óriási közönség...

Nemzetközi Polo-és Gym-rkhaus-meeting.

Utazási ösztöndíj fiatal iparosok részére.

A tornaszövetség zászlaja. A Magyarországi...

Bajnoki footballmatch. A magyar testgyakorlók...

Színházak heti műsora.

Bírói ítélet. Két és fél hosszal igen könnyen...

Futottak még: Pruszi, Tárnok és Marco Polo.

Futottak még: Fertő, Ornament, Baratore, Bocsay, Gyömbér.

Futottak még: Raveil amer. My Box.

Futottak még: Aranyos, Coralie, Mechante, Africamus, Monna Vanna, Catania, Epachtine.

Futottak még: Sobri, Akárhogy, Babér és Te-raskier.

Futottak még: Pruszi, Tárnok és Marco Polo.

Futottak még: Fertő, Ornament, Baratore, Bocsay, Gyömbér.

Futottak még: Raveil amer. My Box.

Futottak még: Aranyos, Coralie, Mechante, Africamus, Monna Vanna, Catania, Epachtine.

Futottak még: Sobri, Akárhogy, Babér és Te-raskier.

Futottak még: Pruszi, Tárnok és Marco Polo.

Futottak még: Fertő, Ornament, Baratore, Bocsay, Gyömbér.

Futottak még: Raveil amer. My Box.

Futottak még: Aranyos, Coralie, Mechante, Africamus, Monna Vanna, Catania, Epachtine.

Ha ez játékban nem is áll az MTK felett, de nagyot...

A második felidőben már a Testgyakorlók is igen sok...

A mérkőzés tehát 3:0 eredménnyel a Postások javára...

KÖZGAZDASÁG. A kereseti adó. A Kereskedelmi és Ipar-

Alattfoglalt korlátozások. A sertésvesz betegség...

Lukszus- és tenyészlovasár Nyiregyháza. Szabolcs...

A tranzsválai kölcson. Londonból tévira-tozták...

Jutalom a falkolakezelőknek. Darányi földművelésügyi...

Jelentés Dél-Afrikából. Pirnitzer Gyula, a kereskedelmi...

Utazási ösztöndíj fiatal iparosok részére. A budapesti...

A tornaszövetség zászlaja. A Magyarországi Torna-Egyesület...

Bajnoki footballmatch. A magyar testgyakorlók...

Színházak heti műsora.

Színházak heti műsora.

Színházak heti műsora.

Felelős szerkesztő: Molnár Márton.

Napirend. A miniszterek fogadalmaja.

Hétfő, május 18. Napár. Hétfő, május 18. Rom. kath. Vencze. 4 prot.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK. 1903. Hétfő, május 18-án.

M. KIR. OPERAHÁZ. Nincs előadás.

MAGYAR SZÍNHÁZ. A berlini Neues és Kleines Theater vendégelőadása.

VIGCSZÍNHÁZ. Förgöszöl k. a. Énekes-bőlés 3 felvonásban.

URÁNIA. Az orvos regén, és most.

FŐVÁROSI ORFEUM. Waldmann Imre igazgató.

15 és 18 forint. Divatos feráltónok mérték után a legfinomabb...

Ipari és élelmiszeikkel kiállítás a Vigadóban.

Buffet.

Table with 7 columns: M. kir. Operaház, Nemzeti színház, Vigaszínház, Népszínház, Magyar színház, Uránia, Várszínház. Rows include Kedd, Szerda, Csütörtök, Péntek, Szombat, Vasárnap.

Színházak heti műsora.

